חוק המקרקעין (תיקון מס' 2), תשל"ג-1972.

מיקו סעיף 126 – החוק העיקרי), יסומן 126 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969 (להלן – החוק העיקרי), יסומן מיף סעיף קטן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) נרשמה ההערה על־פי בקשת הזכאי בלבד, יודיע הרשם מיד על רישומה למי שהתחייב כאמור."

החלפת סעיף 127 במקום סעיף 127 לחוק העיקרי יבוא:

"תוצאות של הערת אזהרה

127. (א) נרשמה הערת אזהרה וכל עוד לא נמחקה, לא תירשם עסקה הסותרת את תוכן ההערה, אלא בהסכמת הזכאי או לפי צו בית המשפט.

(כ) נרשמה הערת אזהרה ולאחר מכן הוטל עיקול על המקרקעין או על הזכות במקרקעין נשוא ההערה, או שניתן צו לקבלת נכסים בפשיטת רגל או צו פירוק נגד בעל המקרקעין או בעל הזכות במקרקעין, או שנתמנה כונס נכסים על רכושו, הרי כל עוד לא נמחקה ההערה, לא יהיה בכל אלה כדי לפגוע בזכויות הזכאי הנובעות מההתחייבות נשוא ההערה, ובלבד שטענה לביטול העסקה מחמת פשיטת הרגל או הפירוק שהיתה עומדת אילו בוצעה העסקה במועדה, תעמוד גם נגד ההתחייבות האמורה."

חיקון ספיף 132 (3) בסעיף 132 אחוק העיקרי, פסקה (3) – בטלה.

תחולה 4. התוצאות האמורות בסעיף 127(ב) לחוק העיקרי יהיו גם להערת אזהרה שברשמה לפני תחילת חוק זה אם הוטל עיקול, ניתן צו לקבלת נכסים בפשיטת רגל או צו פירוק או נתמנה

כונס נכסים אחרי תחילת חוק זה.

שמירת תרופה 5. אין בחוק העיקרי כדי למנוע מתן צו של ביצוע כעין, לפי הדין שעמד בתקפו ערב תחילת החוק העיקרי, בשל התחייבות לעשות עסקה במקרקעין שאדם התחייב בה בתקופה שבין תחילת החוק העיקרי לבין תחילת חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א—
2 1970

גולדה מאיר יעקב ש' שפירא ראש הממשלה שר המשפטים

> שניאור זלמן שזר נשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום ז' בטבת תשל"ב (12 בדצמבר 1972); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 977, תשל"ר, עמ' 144.

¹ ס"ח תשכ"ס, עמ' 259; חשל"א, עמ' 164.

² ס״ח תשל״א, עמ׳ 16.